

[Søren P. Larsen.]

lagt Grundlaget til en ny, en 5te Stand i vort Folk: de, der staar udenfor. Og det kan komme til, at betyde meget for den fremtidige Udvikling herhjemme.

Nu har Regeringen igen ved forskellige Statsforanstaltninger søgt at faa Bugt med Arbejdsløsheden, men uden at opnaa nævneværdige Resultater. Det er vor Opfattelse, at jo længere denne Rege- ringspolitik fortsættes, jo ringere bliver Resultaterne. Vi tror, at Hjælpen skal komme fra Erhvervslivet gennem en Bil- liggørelse af Produktionen. Vi har i de senere Aar ført en Prispolitik, som har virket meget fordyrende og har medført, at Omkostningsniveauet for Erhvervslivet er gaaet stærkt opad, og det er vor Opfat- telse, at der er en meget nøje Forbindelse mellem Stigningen i Omkostningsniveauet og Stigningen i Arbejdsløsheden. Den højt- ærede Statsminister ved ogsaa meget vel, at der kommer et Punkt, som man ikke ustraffet kan overskride, og jeg er tilbøje- lige til at tro — hvad jeg vilde have sagt i mit første Indlæg —, at alle de Vanske- ligheder, som Regeringens Politik fører med sig, ligesom midtsamler sig i den store Arbejdsløshed. For 10 Aar siden gik man stærkt imod den daværende Regering; i Dag har vi en Arbejdsløshed, der ligger langt over, hvad man havde dengang, og vi har en Regering, som faktisk intet Program har og intet Haab har om at faa Bugt med denne Arbejdsløshed i det kommende Aar.

Jens Thomsen: Den ærede Ordfører for Forespørgerne (Søren P. Larsen) sagde, at Planøkonomien var Skyld i en væsentlig Del af Arbejdsløsheden. Jeg var noget for- bavsset over, at det ærede Medlem ikke søgte at føre Bevis for denne Paastand — jeg er i hvert Fald ikke klar over, om den er rigtig.

Den højtærede Statsminister udtalte i Formiddag, at den nuværende Regering har gjort noget for at nedbringe Arbejds- løsheden i Modsetning til Venstres Rege- ring i sin Tid. Men det, der kunde være Grund til at overveje ved en Lejlighed som denne, er, om det, der er gjort, har virket, som man ønskede, om det har virket i den rigtige Retning. Jeg mener, at Regeringen har begaaet en meget stor Fejl, naar det drejer sig om at nedbringe Arbejdsløsheden, nemlig den, at der gives en højere Løn for Nødhjælpsarbejder, end der gives for det mest nødvendige Arbejde ved Dyrkningen af den Jord, der skal give

Føden til hele Befolkningen. At man gør det, forøger efter min Mening Arbejdslø- heden i Stedet for at nedbringe den, idet det frister Ungdommen væk fra Landbrugs- arbejdet over til Nødhjælpsarbejdet, og naar den først er kommet over i Nødhjælps- arbejdet, gaar den ganske automatisk i Løbet af ganske kort Tid derfra ind i Arbejdsløsheden. Det er jo derfor, vi har det Fænomen, at Landet hærages samtidig baade af en stor Arbejdsløshed og af Mangel paa Arbejdskraft i Landbruget.

Den højtærede Statsminister sagde, at Valutakontoret havde gennemført Gen- gældelseskøb, og det er jo fuldstændig rigtigt. Men Valutakontoret har jo ogsaa berøvet Landbruget en Del af Lønnen ved at forære de store Beløb, der indehol- des i Valutaattesterne, til Monopolinde- haverne. Det er jo meget store Beløb, der indeholdes i disse eftertragtede Valuta- attester, men det er selysagt Værdier, der ikke skabes af Valutakontoret. Hvis Valuta- kontoret kunde skabe disse store Værdier, vilde der jo ingen Ende være paa den Velstand, der kunde skabes i dette Land.

Der er altid et bestemt Forhold mel- lem Landbrugets Forrentningsevne og Ar- bejdsløshedens Størrelse. Naar Landbrugets Forrentning er stor, er Arbejdsløsheden lille, og omvendt. Og med de statistiske Oplysninger, som foreligger, med disse Beviser er jo Vejen i Virkeligheden vist, ad hvilken man skal gaa, hvis man ønsker at nedbringe Arbejdsløsheden. Men Rege- ringen er gaaet den modsatte Vej af den her anviste, og Resultatet er derfor blevet en større Arbejdsløshed i Stedet for, at Arbejdsløsheden skulde have været nedbragt. Naar man har set de statistiske Opgørel- ser, er denne Udvikling jo ganske forstaaelig. Vil man naa Maalet: at nedbringe Arbejds- løsheden, maa man erkende Fejlen i den hidtil førte Politik og gaa den modsatte Vej. Hvis Statsministeren vil tilvejebringe saadanne Priser paa Landbrugets Salgs- varer, at en almindelig dygtig Landmand kan opnaa samme Løn ved at arbejde i sin egen Bedrift, som der betales for til- svarende Arbejde i andet Erhverv, vil han gøre Landbruget rentabelt, og derigennem vil Arbejdsløsheden nedbringes. Men det er efter min Mening ogsaa den eneste Vej til at naa dette Maal.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg har ved Forhandlingerne i Formiddag gjort opmærksom paa en Række Forhold, der beviser, at man ikke uden videre kan gaa ud fra, at Arbejdsløsheden i 1929 var